KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2023/662,

annettu 20 päivänä tammikuuta 2023,

delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 muuttamisesta johdannaisista syntyvien velkojen laskentamenetelmän osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 ([1]) muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU ja erityisesti sen 103 artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 ([2]) 5 artiklan 3 kohdan mukaan johdannaissopimuksista syntyvät velat ovat yksi osatekijä laskettaessa vuotuisia rahoitusosuuksia, jotka laitosten on maksettava kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin. Erityisesti mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen johdannaissopimuksista syntyvien velkojen neljännesvuosittain laskettava vuotuinen keskimäärä on arvostettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 ([3]) 429, 429 a ja 429 b artiklan mukaisesti.

(2) Ennen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/876 ([4]) voimaantuloa laitosten oli asetuksen (EU) N:o 575/2013 429, 429 a ja 429 b artiklan mukaan laskettava johdannaistensa vastuuarvo käyttämällä nykyhetken vastapuoliriskiin perustuvaksi menetelmäksi kutsuttua käyvän arvon menetelmää, jolla viitataan mainitun asetuksen vähimmäisomavaraisuusasteen vastuiden laskentaa koskevaan 274 artiklaan.

(3) Asetuksella (EU) 2019/876 muutettiin asetusta (EU) N:o 575/2013. Erityisesti 429, 429 a ja 429 b artiklat korvattiin uusilla 429–429 g artikloilla. Tähän muutokseen sisältyi muun muassa se, että asetuksen (EU) N:o 575/2013 429 c artiklaan lisättiin laitosten velvollisuus laskea johdannaissopimusten vastuuarvo vastapuoliriskin standardimenetelmänä (SA-CCR) tunnetulla käyvän arvon menetelmällä, joka korvasi nykyhetken vastapuoliriskiin perustuvan menetelmän (CEM) ja joka vaikuttaa ennakkoon suoritettavien rahoitusosuuksien maksukausiin vuodesta 2023 alkaen.

(4) Vastapuoliriskin standardimenetelmää on mahdotonta soveltaa johdannaissopimuksista syntyvien velkojen arvostukseen silloin, kun tällaista arvostusta on sovellettava delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 mukaisesti. Kyseisen menetelmän käyttäminen itse asiassa aiheuttaisi johdannaissopimuksista syntyvien velkojen laskennassa vääristymiä, jotka vaikuttaisivat joihinkin laitoksiin enemmän kuin toisiin. Tämä johtuu ensinnäkin siitä, että tietyissä sovellettavissa kaavoissa käytetään nollatasoa, joka vaikuttaisi laitoksiin eri tavoin sen mukaan, käytetäänkö niissä kansanvälisiä tilinpäätösstandardeja (IFRS) vaiko ei, ja toisaalta teknisistä vaikeuksista ja epävarmuustekijöistä,

([1]) EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

([2]) Komission delegoitu asetus (EU) 2015/63, annettu 21 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 44).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/876, annettu 20 päivänä toukokuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta vähimmäisomavaraisuusasteen, pysyvän varainhankinnan vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimusten, vastapuoliriskin, markkinariskin, keskusvastapuoliin liittyvien vastuiden, yhteistä sijoitustoimintaa harjoittaviin yrityksiin liittyvien vastuiden, suurten asiakasriskien ja raportointi- ja julkistamisvaatimusten osalta sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 150, 7.6.2019, s. 1).

jotka liittyvät tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin laskentakaavojen soveltamiseen. Laitosten on sen vuoksi tarpeen antaa käyttää nykyhetken vastapuoliriskiin perustuvaa menetelmää johdannaissopimuksista syntyvien velkojen arvostukseen ja lisätä delegoituun asetukseen (EU) 2015/63 kyseinen menetelmä, josta säädettiin aiemmin asetuksessa (EU) N:o 575/2013.

(5) Sen vuoksi delegoitua asetusta (EU) 2015/63 olisi muutettava.

(6) Kriisinratkaisuviranomaisille on annettava enemmän aikaa tehdä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin suoritettavia rahoitusosuuksia koskevat muutettujen vaatimusten mukaiset päätöksensä ja ilmoittaa niistä. Sen vuoksi on tarpeen säätää vuotta 2023 koskevasta siirtymäjärjestelystä, jolla pidennetään mainittujen ilmoitusten määräaikoja.

(7) Koska kriisinratkaisuviranomaisten on mahdollisimman pian sovellettava muutettuja vaatimuksia vuoden 2023 rahoitusosuuksien laskemiseksi ja keräämiseksi, on tarpeen säätää, että tämä asetus tulee voimaan sen julkaisemista seuraavana päivänä.

(8) Delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 14 artiklan 4 kohdan mukaan laitosten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille rahoitusosuuksien laskennan kannalta merkitykselliset tiedot viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä. Laitoksille on siirtymäjärjestelyä soveltamalla tarpeen antaa yksi kuukausi lisäaikaa näiden tietojen toimittamiseen vuonna 2023.

(9) Kriisinratkaisuviranomaisten on lisäksi voitava ohjeistaa laitoksia tehtyjen muutosten mukaisten tietojen toimittamisessa hyvissä ajoin ennen vuotta 2023 varten vahvistettua määräaikaa, jotta vältetään oikeudellisen epävarmuuden syntyminen siitä, mitä menetelmää johdannaissopimuksista syntyvien velkojen arvostuksessa vuonna 2023 käytetään. Jotta voidaan varmistaa laskentamenetelmän jatkuvuus rahoitusosuuskaudesta toiseen ja jotta kriisinratkaisuviranomaiset voivat antaa 1 päivästä lokakuuta 2022 alkaen ohjeita kyseisten tietojen toimittamiseksi tämän asetuksen mukaisesti, tätä asetusta olisi sovellettava takautuvasti mainitusta päivästä alkaen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan delegoitu asetus (EU) 2015/63 seuraavasti:

1) Lisätään 3 artiklaan 30 kohta seuraavasti:

”30) ’johdannaissopimuksista syntyvillä veloilla’ joko johdannaissopimuksesta syntyviä yksittäisiä velkoja tai soveltuvin osin asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten nettoutusryhmästä aiheutuvia velkoja.”

2) Korvataan 5 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tätä jaksoa sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettujen, asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II luetelluista johdannaissopimuksista, mukaan lukien taseen ulkopuoliset erät, syntyvien velkojen neljännesvuosittain laskettava vuotuinen keskimäärä on arvostettava tämän asetuksen 5 a–5 e artiklan mukaisesti.

Johdannaissopimuksista syntyville veloille määritetty arvo ei saa kuitenkaan olla vähemmän kuin 75 prosenttia samojen velkojen arvosta, joka saadaan soveltamalla kyseiseen laitokseen sovellettavia kirjanpitosäännöksiä taloudellisen raportoinnin yhteydessä.

Jos laitokseen sovellettavissa kansallisissa tilinpäätösstandardeissa ei ole tiettyjen johdannaisinstrumenttien arvostamista koskevia sääntöjä siitä syystä, että kyseiset johdannaiset ovat taseen ulkopuolisia eriä, laitoksen on ilmoitettava kriisinratkaisuviranomaiselle kyseisten johdannaisten käypien arvojen summa jälleenhankinta-arvona, jos summa on negatiivinen, ja lisättävä nämä johdannaiset taseensa kirjanpitoarvoihin.”

3) Lisätään 5 a–5 e artikla seuraavasti:

"5 a artikla

Johdannaisten vastuuarvo

1. Laitosten on määritettävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II lueteltujen johdannaissopimusten, taseen ulkopuoliset erät mukaan lukien, vastuuarvot 5 b artiklassa säädettyä käyvän arvon menetelmää noudattaen.

Määrittäessään vastuuarvoa laitokset voivat ottaa 5 b artiklan mukaisesti huomioon uudistamissopimusten ja muiden nettoutussopimusten vaikutukset. Tuotteiden ristikkäisnettoutusta (cross-product netting) ei sovelleta. Laitokset voivat kuitenkin nettouttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteen II mihin tahansa tuoteluokkaan kuuluvia tuotteita, kun niihin sovelletaan tuotteiden ristikkäisnettoutusta koskevaa sopimusta.

2. Jos johdannaissopimuksiin liittyvien vakuuksien antaminen pienentää sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaista velkojen määrää, laitosten on kumottava pienennys.

3. Laitokset voivat 1 kohtaa sovellettaessa vähentää nykyisestä jälleenhankinta-arvon osuudesta vastapuolelle käteisenä maksetun vakuusmarginaalin vastuuarvon siltä osin kuin vakuusmarginaalia ei ole sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti jo katsottu vastuuarvon pienennykseksi ja kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sellaisten liiketoimien osalta, joita ei määritetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 88 alakohdassa määritellyn ehdot täyttävän keskusvastapuolen välityksellä, vastaanottavalle vastapuolelle annettua käteistä ei ole eroteltu;

b) vakuusmarginaali lasketaan ja vaihdetaan päivittäin markkinahintaan arvostettujen johdannaispositioiden perusteella;

c) käteisenä annettu vakuusmarginaali on saman valuutan määräinen kuin johdannaissopimuksen selvitysvaluutta;

d) vaihdettu vakuusmarginaali vastaa koko summaa, joka olisi tarpeen johdannaisen markkinahintaan perustuvan riskin mitätöimiseksi laitoksen sovellettavan kynnyksen ja siirron vähimmäismäärien perusteella;

e) laitoksen ja kyseisen sopimuksen vastapuolen välinen johdannaissopimus ja vakuusmarginaali kuuluvat yhden nettoutussopimuksen piiriin, jota laitos voi käsitellä riskien alentajana 5 d artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c luetelmakohtaa ehdot täyttävän päänettoutussopimuksen soveltamisalaan kuuluvan johdannaissopimuksen selvitysvaluutalla tarkoitetaan mitä tahansa johdannaissopimuksessa tai ehdot täyttävässä päänettoutussopimuksessa määritettyä selvitysvaluuttaa.

Jos laitos katsoo sovellettavan tilinpäätössäännöstön mukaisesti vastapuolelta käteisenä vastaanotetun vakuusmarginaalin maksettavaksi velaksi, se voi jättää kyseisen velan vastuiden määrän ulkopuolelle edellyttäen, että ensimmäisen alakohdan a–e alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

4. Sovellettaessa 3 kohtaa

a) maksetun vakuusmarginaalin vähennys saa olla enintään yhtä suuri kuin vastuuarvon nykyinen negatiivinen jälleenhankinta-arvon osuus;

b) laitos ei saa käyttää käteisenä maksettua vakuusmarginaalia tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrän pienentämiseen, myöskään sovellettaessa 5 e artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohtaa.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, laitokset voivat käyttää 5 c artiklassa säädettyä yksinkertaistettua vastuuarvon määritysmenetelmää asetuksen (EU) N:o 575/2013 liitteessä II olevassa 1 ja 2 kohdassa lueteltujen johdannaissopimusten vastuuarvon määrittämiseksi sillä edellytyksellä, että kyseisten laitosten tase-eriin ja taseen ulkopuolisiin eriin sisältyvän johdannaisiin liittyvän liiketoiminnan koko täyttää mainitun asetuksen 273 a artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset.

Laitokset, jotka soveltavat yksinkertaistettua vastuuarvon määritysmenetelmää, eivät saa vähentää vastuiden määrästä käteisenä saadun vakuusmarginaalin määrää.

5 b artikla

Käyvän arvon menetelmä

1. Johdannaissopimuksista syntyvien velkojen nykyhetken jälleenhankinta-arvo nettoutusryhmän tasolla on nettoutukseen kuuluvien sopimusten nettomarkkina-arvon absoluuttinen arvo ilman saatuja tai asetettuja vakuuksia, kun positiiviset ja negatiiviset markkina-arvot on nettoutettu laskettaessa nettomarkkina-arvoa. Tätä varten laitosten on käsiteltävä yksittäistä johdannaistransaktiota omana nettoutusryhmänään.

2. Tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin määrittämiseksi laitosten on kerrottava tapauksen mukaan nimellismäärät tai kohde-etuuden arvot taulukossa 1 esitetyillä prosenttiluvuilla ja seuraavien ohjeiden mukaisesti:

a) johdannaissopimuksia, jotka eivät kuulu mihinkään taulukossa 1 esitetyistä viidestä luokasta, on käsiteltävä muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevina sopimuksina;

b) johdannaissopimusten, joiden pääoma vaihdetaan useaan kertaan, prosenttiluvut on kerrottava sopimuksen mukaisten vielä jäljellä olevien maksujen lukumäärällä;

c) johdannaissopimuksissa, jotka on strukturoitu määrättyjen maksupäivien jälkeen jäljellä olevien riskien poistamiseksi ja joissa ehdot on sovittu uudelleen sellaisiksi, että sopimuksen markkina-arvo näinä määrättyinä päivinä on nolla, jäljellä oleva maturiteetti on sama kuin seuraavaan tarkistuspäivään jäljellä oleva aika, ja sellaisissa korkosopimuksissa, jotka täyttävät nämä vaatimukset ja joiden erääntymiseen on aikaa yli vuosi, prosenttiluku ei saa olla alhaisempi kuin 0,5 prosenttia.

Taulukko 1

Jäljellä oleva maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset	Osakkeita koskevat sopimukset	Muita jalometalleja kuin kultaa koskevat sopimukset	Muita hyödykkeitä kuin jalometalleja koskevat sopimukset
1 vuosi tai vähemmän	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Yli 1 vuosi mutta enintään 5 vuotta	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Yli 5 vuotta	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. Vastuuarvo on nykyisen jälleenhankinta-arvon ja tulevaisuuden potentiaalisen luottoriskin summa.

5 c artikla

Yksinkertaistettu vastuuarvon määritysmenetelmä

1. Yksinkertaistetussa vastuuarvon määritysmenetelmässä laitokset määrittävät vastuuarvon kertomalla kunkin instrumentin nimellismäärän taulukossa 2 esitetyillä prosenttiluvuilla.

Taulukko 2

Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakursseja ja kultaa koskevat sopimukset
1 vuosi tai vähemmän	0,5 %	2 %
Yli 1 vuosi mutta enintään 2 vuotta	1 %	5 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	1 %	3 %

2. Laitokset voivat käyttää korkosopimusten vastuuarvon laskemiseen joko alkuperäistä tai jäljellä olevaa maturiteettia.

5 d artikla

Nettoutussopimusten hyväksyminen riskien alentajana

Laitokset voivat käsitellä 5 e artiklan mukaisena riskien alentajana ainoastaan seuraavantyyppisiä nettoutussopimuksia, jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet tällaisen nettoutussopimuksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 296 artiklan mukaisesti ja jos laitos täyttää kyseisen asetuksen 297 artiklassa säädetyt velvoitteet:

a) laitoksen ja sen vastapuolen välillä tehdyt kahdenväliset uudistamissopimukset, joissa keskinäiset oikeudet ja velvoitteet yhdistyvät ilman eri toimenpidettä siten, että sitoumuksen uudistamisen seurauksena määritetään vain yksi nettosumma aina, kun sitoumus uudistetaan, ja syntyy yksi uusi, osapuolia laillisesti sitova sopimus, joka purkaa kaikki aiemmat sopimukset ja niiden mukaiset osapuolten väliset velvoitteet;

b) muut kahdenväliset sopimukset laitoksen ja sen vastapuolen välillä.

5 e artikla

Nettoutuksen hyväksymisestä riskien alentajana aiheutuvat vaikutukset

1. Laitosten on käsiteltävä nettoutussopimuksia seuraavasti:

a) kun kyseessä on uudistamissopimus, laitokset voivat painottaa sopimuksessa määritettyä yhtä yhdistettyä nettosummaa kyseisten bruttosummien sijasta;

Laitokset voivat 5 b artiklaa sovellettaessa ottaa huomioon uudistamissopimuksen määrittäessään

— 5 b artiklan 1 kohdassa tarkoitetun nykyisen jälleenhankinta-arvon;

— 5 b artiklan 2 kohdassa tarkoitetut nimelliset pääomamäärät tai kohde-etuuden arvot.

Soveltaessaan yksinkertaistettua vastuuarvon määritysmenetelmää 5 c artiklan 1 kohdassa tarkoitetun nimellismäärän määrittämisessä laitokset voivat ottaa huomioon uudistamissopimuksen laskiessaan nimellistä pääomamäärää. Tällaisissa tapauksissa laitosten on sovellettava taulukossa 2 esitettyjä prosenttilukuja.

b) muiden nettoutussopimusten osalta laitosten on sovellettava 5 b artiklaa seuraavasti:

i) 5 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten nykyinen jälleenhankinta-arvo saadaan ottamalla huomioon sopimuksesta johtuva tosiasiallinen otaksuttava nettojälleenhankinta-arvo; jos nettoutus johtaa nettosaamisen syntymiseen nettojälleenhankinta-arvoa laskevalle laitokselle, nykyinen jälleenhankinta-arvo merkitään nollaksi;

ii) kaikkien tiettyyn nettoutussopimukseen sisältyvien sopimusten mahdollisten, 5 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulevaisuuden potentiaalisten luottoriskien määrää on alennettava seuraavan kaavan mukaisesti:

$PCE_{väh} = 0,4 \bullet PCE_{brutto} + 0,6 \bullet NGR \bullet PCE_{brutto}$

jossa

$PCE_{väh}$ = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisen tulevaisuuden luottoriskin alennettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen;

PCE_{brutto} = kaikkien sellaisten saman vastapuolen kanssa tehtyjen sopimusten mahdollisen tulevaisuuden luottoriskien yhteenlaskettu määrä, jotka sisältyvät laillisesti sitovaan kahdenväliseen nettoutussopimukseen ja jotka lasketaan kertomalla sopimuksen nimellisarvomäärä taulukon 1 mukaisella prosenttiluvulla;

NGR = netto-bruttosuhde laskettuna kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät saman vastapuolen kanssa tehtyyn oikeudellisesti pätevään kahdenväliseen nettoutussopimukseen, nettojälleenhankinta-arvon (osoittaja) ja kaikkien sellaisten sopimusten, jotka sisältyvät tämän vastapuolen kanssa tehtyyn oikeudellisesti pätevään kahdenväliseen nettoutussopimukseen, bruttojälleenhankinta-arvon (nimittäjä) välisenä suhteena.

2. Laskiessaan tulevaisuuden potentiaalista luottoriskiä 1 kohdan b alakohdan ii alakohdassa säädetyn kaavan mukaisesti laitokset voivat käsitellä nettoutussopimukseen sisältyviä täysin yhdenmukaisia johdannaissopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja.

Sovellettaessa 5 c artiklan 1 kohtaa laitokset voivat käsitellä täysin yhdenmukaisia nettoutussopimukseen sisältyviä johdannaissopimuksia yhtenä sopimuksena, jonka nimellinen pääoma vastaa nettotuloja, ja nimelliset pääomamäärät on kerrottava 5 c artiklassa olevassa taulukossa 2 esitetyillä prosenttiluvuilla.

Tätä kohtaa sovellettaessa täysin yhdenmukaisilla johdannaissopimuksilla tarkoitetaan valuuttatermiinisopimuksia tai vastaavia sopimuksia, joissa nimellinen pääoma vastaa kassavirtoja, jos kassavirrat erääntyvät samana arvopäivänä ja ovat kokonaan samassa valuutassa.

3. Kaikkien muiden nettoutussopimukseen sisältyvien johdannaissopimusten osalta laitokset voivat alentaa sovellettavia prosenttiosuuksia taulukon 3 mukaisesti.

Taulukko 3

Alkuperäinen maturiteetti	Korkosopimukset	Valuuttakurssisopimukset
1 vuosi tai vähemmän	0,35 %	1,50 %
Yli 1 vuosi mutta enintään 2 vuotta	0,75 %	3,75 %
Kultakin seuraavalta vuodelta	0,75 %	2,25 %

4. Korkosopimusten osalta laitokset voivat valita joko alkuperäisen tai jäljellä olevan maturiteetin.”

4) Lisätään 20 artiklaan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Poiketen siitä, mitä 13 artiklan 1 kohdassa säädetään, vuoden 2023 rahoitusosuuskaudella kriisinratkaisuviranomaisten on ilmoitettava jokaiselle 2 artiklassa tarkoitetulle laitokselle vuotuisen rahoitusosuuden vahvistamista koskevasta päätöksestään viimeistään 31 päivänä toukokuuta 2023.

7. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 4 kohdan säädetään, mainitussa kohdassa tarkoitetut tiedot on vuonna 2023 kriisinratkaisuviranomaiselle toimitettavien tietojen osalta toimitettava viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2023.”

2 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2022.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä tammikuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN